

Магесница баба Зима

Магесница баба Зима
Задъ гори палати има.
Тамо Слънча тя отвела,
Златната му дреха снела,
Снѣженъ губеръ му постлала,
Неусѣтно го приспала.

Яхва сивъ вълкъ тя тогава,
Прѣзъ планини полетява,
Низъ полета се понася,
Снѣгъ, мъгли навредъ разнася;
Вредъ кждъ се озове
Носи студъ и мразове.

Рань-Босилекъ